

Amerika. Der er i alt ad den Rute, jeg har talt om, 14,544 km, medens der derimod ad den anden almindelige Rute med New York og St. Francisko til Centrere er 17,316 km. Det vil sige, at endogsaa for Dampskibsfarten er det en Fremtidsrute, en oplagt Fremtidsrute, den, der her er Tale om. Men vi har jo Lov at se lidt længere ud i Fremtiden endnu. Vi ser, hvorledes i Øjeblikket Luftfartsteknikken udvikler sig, hvorledes Flyvemaskiner og Luftskeibe fuldkommengøres af de krigsførende Magter, saaledes at de, den Dag der er Fred i Verden, er i Stand til at optage en fredelig Trafik. Men hvad fører det med sig? Det fører med sig, at det ligger lige for Haanden at flyve eller i Luften sejle fra det vestlige Europa, Mellemeuropa, over Shetlandsøerne, Færøerne, Island, Grønland ind i Kanada og videre ad Asien til. Det er den af Geografien foreskrevne Verdensrute. Et vigtigt Punkt i denne Verdensrute, et Punkt, som ligger lige midtvejs, er Sydspidsen af Grønland, hvor det vil være let at oprette alt nødvendigt til Støtte for en saadan Rute. Men hvad betyder det? Det betyder, at hele Grønlands Erhvervsliv pludselig forandres. Nu er der nemlig den Vanskelighed, at den Befolkning, som bor i Grønland, ikke kan afsætte sine Produkter til en rimelig Pris, fordi Produkterne ikke kan taale Transport. Man betaler Grønlanderne 4 Øre pr. Kilo for Hellefisk i Grønland, den samme Vare, som, naar den er saltet og røget i København, nu koster en svimlende Pris pr. Kilo, udskaaet til Paalæg. Men i det Øjeblik, der kommer en saadan Trafikrute over Grønland, fører det med sig, at der bliver Brug for alle de Fisk, som man kan fange i det uhyre, umaadelig rige Hav langs Grønlands Kyster, og det vil sige, at det ene støtter det andet. Derfor forholder det sig aldeles ikke saaledes, at man har Lov til med Letsindighed at se bort fra dette Tilsagn om Danmarks fulde Højhedsret over hele Grønland, fordi det er et Omraade, hvor det betaler sig at anlægge dansk Kapital, dansk Snilde og dansk Energi.

Herved kommer jeg naturligt til det andet store Tilbud, Pengene. Naturligvis forstaar jeg godt, at den høje Rigsdag ikke lægger nogen nævneværdig Vægt paa 94 Mill. Kr., thi hvis der en Dag forelaa Forslag om en direkte Skat paa alle Indtægter paa 10,000 Kr. og opefter, en direkte Skat, saa stor, at den skulde indbringe 94 Mill. Kr. i alt, vilde der selvfølgelig øjeblikkelig være fuld Tilslutning til en saadan Baga-

tel. Men Penge er dog Penge, og hvis man kan faa 94 Mill. Kr. ved denne Overenskomst, vil det blandt andet være en Kapital, hvis Renter er mere end tilstrækkelige til at realisere alle de naturlige og fornuftige Planer, som kan realiseres med Hensyn til Grønland. Endelig for det tredje vil vi, som jeg sagde, komme af med et negativt Statsaktiv. Det er ikke alene saaledes, at de vestindiske Øer koster os en halv Mill. Kr. hvert Aar, men det er en Skam for Danmark at besidde en Landsdel, som man behandler paa denne Maade, og det er ganske særlig en Skam, hvis moralske Synspunkter anlægges. Thi hvorledes er Tilstanden paa de dansk-vestindiske Øer? Ja, det danske Samfund taa-ler en Tilstand, som blandt andet er kendetegnet derved, at 70 pCt. af alle de Børn, der fødes, fødes udenfor Ægteskab. At dette er forkasteligt, er dog en Betragtning, som de, der taler i Moralens Navn, ellers plejer at anlægge, og vi kan alle være enige om, at selv om Forholdene med Hensyn til Ægteskab er andre derovre end her, vil Børnene i Mængde være udsatte for slet Pleje alene af den Grund, at de er født udenfor et Hjemms Vægge. Men hvem føder disse Børn? Det gør unge Piger; de er endnu ikke Kvinder. Børnene ovre paa de dansk-vestindiske Øer fødes af unge Piger, som meget ofte er i en Alder af 12—13 Aar. Min Hjemmelsmand, en Læge, har sagt, at 14 Aar vistnok er Gennemsnitsalderen for Mødre, der føder første Gang. Nu vil man maaske hertil sige: Ja, men de er meget tidligere udviklede end europæiske Kvinder. Nej, det er slet ikke det, som er det afgørende. De er ufuldkomment udviklede i fysisk Henseende, og de er navnlig ufuldkomment udviklede i aandelig Henseende, de befinder sig paa et saadant Udviklingstrin, at de ifølge min Hjemmelmands Opfattelse, netop fordi de er ude af Stand til at pleje deres Børn, er den uforskyldte Aarsag til, at Børnene dør i uhyre Mængde. Saaledes er den moralske Tilstand, der hersker paa disse Øer.

Jeg siger: Det er en Skam for os at bevare disse Øer, hvis vi ikke har en fuldkommen Garanti for, at vi er i Stand til at ophjælpe dem. Maa det være mig tilladt at sige et Par Ord ogsaa om denne Sag, idet jeg ser den fra et geografisk Synspunkt; man kan nemlig ikke oparbejde hvad som helst i denne Verden, det er Naturen, som først og fremmest er det afgørende. Hvorfor kan man forvandle Ørkenstrækninger i Amerika til frugtbart Land? Fordi man der er i Stand til at skaffe Vand. Men den første